

ಇಬ್ಬರು ಅಂಧ-ಕಿವುಡ ಮಹಿಳೆಯರ ಭೇಟಿಯನ್ನು ಮನಕಲುಕುವ ಹಾಗೆಯೇ ತೋರಿಸುವ ಕಿರುಚಿತ್ರವಿದು. ಈ ಭಾವುಕ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನುಕಂಪ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಬದಲು, ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದೇ ಈ ಕಿರುಚಿತ್ರದ ಹೆಚ್ಚುಗಾರಿಕೆ.

■ ಗೌರಿ

ಎದೆಯ ದನಿಗೂ ಮಿಗಿಲು ಭಾಷೆ ಇಹುದೇನು?

ಭಾಷೆ ಸಂವಹನದ ಮಾಧ್ಯಮ. ಭಾಷೆ ಇಲ್ಲದ, ಮಾತುಗಳೇ ಇಲ್ಲದ ಬದುಕನ್ನು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ನಮಗೆ ಅಸಾಧ್ಯ. ಸುತ್ತಲಿನ ಜಗತ್ತು ನಮ್ಮ ಅರಿವಿಗೆ ಬರುವುದು, ಅದರ ಕುರಿತು ನಮ್ಮ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕವೇ. ಹಾಗಾದರೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಭಾಷೆ, ಮಾತು, ಸುತ್ತಲಿನ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿಗಳು ಇವೆಲ್ಲವೂ ಇಲ್ಲದ ಸಂವಹನ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲವೇ? ಹಾಗೊಮ್ಮೆ ಇದ್ದರೆ ಅದು ಹೇಗಿರಬಹುದು? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಹುಡುಕುವ ಪ್ರಯತ್ನ 'ಎ ವುಮನ್ ಲೈಕ್ ಮಿ' ಎಂಬ ಕಿರುಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಇದೆ.

ಹೆಸರು: ಎ ವುಮನ್ ಲೈಕ್ ಮಿ (ಡೆನ್ಮಾರ್ಕ್)

ನಿರ್ದೇಶನ, ಛಾಯಾಗ್ರಹಣ, ಸಂಕಲನ, ಧ್ವನಿ ವಿನ್ಯಾಸ: ಇಸಾಬೆಲ್ ಮೋರಲ್ಸ್ ಬೊಂಡಿ
ತಾರಾಗಣ: ಡೊರ್ಟಿ ಎರಿಕ್ಸನ್, ಬುಧಿ ಮಾಯಾ ಗುರುಂಗ್

ಇದನ್ನು ಪೂರ್ಣಿಯಾಗಿ ಕಿರುಚಿತ್ರ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಕಷ್ಟ. ಸಾಕ್ಷ್ಯಚಿತ್ರದ ಲಕ್ಷಣಗಳೂ ಧಾಳಾಗಿಯೇ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಇದನ್ನು ಕಿರುಚಿತ್ರ ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷ್ಯಚಿತ್ರ ಎರಡೂ ಪ್ರಕಾರಗಳ ಕಸಿಯಿಂದ ಕಟ್ಟಲಾಗಿದೆ.

ಡೆನ್ಮಾರ್ಕ್‌ನ ಅಂಧ, ಕಿವುಡ ಮಹಿಳೆ ಡೊರ್ಟಿ ಎರಿಕ್ಸನ್. ಅವಳಿಗೆ ತನ್ನಂಥದೇ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಣ್ಣು ನೇಪಾಳದ ಪೋಖ್ರಾದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಳೆ ಎಂಬ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅವಳನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ, ಅವಳು ಹೇಗೆ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೊರಡುತ್ತಾಳೆ. ಪೋಖ್ರಾದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅಂಧ, ಕಿವುಡ ಮುದುಕಿ ಬುಧಿ ಮಾಯಾ ಗುರುಂಗ್. ಡೊರ್ಟಿ ಮತ್ತು ಬುಧಿ ಭೇಟಿಯಾಗುವ ಸನ್ನಿವೇಶವೇ ಈ ಕಿರುಚಿತ್ರದ ಕೇಂದ್ರ. ಬಡತನ ಎದ್ದು ಕಾಣುವ ಬುಧಿ ಇರುವುದು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ. ಪರಸ್ಪರ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ, ಮಾತು ಆಡಲಾಗದ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಆ

ಇಬ್ಬರೂ ಹಸ್ತವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕವೇ ಸಂವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದೃಶ್ಯ ಹೃದಯಕಲಕುವ ಹಾಗಿದೆ. ಸಂವಹನಕ್ಕೆ ಭಾಷೆ ಅಥವಾ ಮಾತೊಂದೇ ಸಾಧನವೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರದ ಹಾಗಿದೆ ಆ ದೃಶ್ಯ.

ಅಂದು ಡೊರ್ಟಿ, ಬುಧಿಯನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಬಂದು ಹೋಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಅವತ್ತು ಅವಳಿಗೊಂದು ದುಃಸ್ವಪ್ನ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಅವಳ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಮೊದಲ ಸ್ವಪ್ನ ಅದು. ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಬುಧಿಯ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ತಾನು ಇರುವ ಹಾಗೆ ಅವಳಿಗೆ ಸ್ವಪ್ನವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ತನ್ನದೇ ಸನ್ನೆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಜೊತೆಗಾತಿಗೆ ಅವಳು ವಿವರಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದಷ್ಟೂ ಸೋಲುತ್ತಾಳೆ. 'ಆ ಹಂಗು ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾಳೋ' ಎಂದು ಸನ್ನೆಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ

ಹೇಳಿ ಕಣ್ಣೀರು ಹಾಕುತ್ತಾಳೆ. ಡೊರ್ಟಿ ಸ್ವತಃ ಅಂಧ, ಕಿವುಡಿ. ಆದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಬುಧಿ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾಳೋ ಎಂಬ ಚಡಪಡಿಕೆ. ಆ ಚಡಪಡಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನ ನೋವೂ ಇದೆ.

ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಇನ್ನೊಂದು ದೃಶ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಈ ಚಿತ್ರ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅದು ಬುಧಿಯ ಮನೆಯ ಚಿತ್ರ. ಅಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬದ ಹೆಂಗಸರೆಲ್ಲ ಬಾಗಿಲ ಎದುರಿನ ಕಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂತಿದ್ದಾರೆ. ಏನೋ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ಬುಧಿ ಎಲ್ಲರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕಿಂಚಿತ್ ವ್ಯಥೆಯಿಲ್ಲ. ಬೇಸರವಿಲ್ಲ. ತುಂಬು ಬದುಕನ್ನು ಬದುಕಿದವಳ ಸಂತೃಪ್ತಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಪಕ್ಕ ಕೂತವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಆಂಗಿಕ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡುತ್ತ, ಚಟಾಕಿ ಹಾರಿಸುತ್ತ ಅವರ ಜೊತೆ ತಾನೂ ಕಾಳು ತಿನ್ನುತ್ತ, ಆ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಇಲ್ಲದಿರುವುದರ ಕುರಿತ ನೋವಿಗಿಂತ ಇರುವುದರ ಕುರಿತ ಸಾರ್ಥಕಭಾವವೇ ಅವಳಲ್ಲಿದೆ. ಬದುಕಿನ ಗಿಡದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ ಪಕ್ಕ ಫಲದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುವ ಅವಳ ತೃಪ್ತ ಮುಖ ಬಹುಕಾಲ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅವಳ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದುದನ್ನೇ ಕಂಡು, ಅನುಕಂಪ ಪಡುವ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಕೀತಿಯ ಕುರಿತು ಜಿಗುಪ್ಸೆಯೂ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ.

ಈ ಕಿರುಚಿತ್ರ ವೀಕ್ಷಣೆಗೆ bit.ly/2QPQy2N ಕೊಂಡಿ/ಕ್ಯೂಆರ್ ಕೋಡ್ ಸ್ಕ್ಯಾನ್ ಮಾಡಿ.